

Sygn. akt IV U 441/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 lutego 2016r. w S.

odwołania K. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 17 lutego 2015 r. Nr (...)

w sprawie K. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość renty

I. zmienia zaskarżoną decyzję częściowo w ten sposób, że od 08 grudnia 2014 r. do 08 grudnia 2016 r. przyznaje ubezpieczonemu K. R. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;

II. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 441/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 lutego 2015 r. znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonemu K. R. od dnia 1 października 2014 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 grudnia 2016 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył K. R. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Ponadto wniósł o zaliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia od 13.08.1991 r. do 31.12.1991r. w Przedsiębiorstwie (...) i przeliczenie tego okresu według wskaźnika 1,8% jako okresu pracy w warunkach szczególnych, okresu od 04.05.1992 r. do 12.06.1992 r. w Spółdzielni Mieszkaniowej (...), od 16.06.1992 r. do 27.10.1992 r. w Agencji nr (...) przy Miejskim Przedsiębiorstwie (...), okresu od 08.01.1992 r. do 05.02.1992 r. w Zakładzie (...), od 04.03.1996 r. do 12.11.1997 r. w Zakładzie Usługi (...). W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, iż między orzeczeniem lekarza orzecznika organu rentowego a orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS zaszły

istotne zmiany dotyczące jego stanu zdrowia, bowiem dnia 8.12.2014 r. przeszedł operację przeszczepu nerki, co skutkuje jego całkowitą niezdolnością do pracy (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 7 stycznia 2015 r., w którym stwierdzono, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31.12.2016 r. Ponadto organ rentowy wskazał, iż w związku ze złożonymi przez ubezpieczonego dodatkowymi dokumentami dotyczącymi jego zatrudnienia decyzją z 25 marca 2015 r. zaliczył ubezpieczonemu okresy pracy: od 13.08.1991 r. do 31.12.1991 r., od 04.05.1992 r. do 12.06.1992 r., od 16.06.1992 r. do 27.10.1992 r., od 08.01.1992 r. do 05.02.1992 r., od 04.03.1996 r. do 12.11.1997 r., z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od 06.10.1997 r. do 10.10.1997 r. i dokonał stosowanego wyrównania renty od dnia 01.10.2014 r. Organ rentowy podniósł również że brak jest podstaw do zastosowania przelicznika 1,8% do okresu zatrudnienia od 13.08.1991 r. do 31.12.1991 r. powołując art. 51 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (odpowiedź na odwołanie k.19-21).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca K. R. dnia 14 października 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 17 listopada 2014 r. ustalił, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 30 września 2014 r. od 30.09.2014 r. (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 17.11.2014 r. k.7 akt lekarskich).

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 07.01.2015 r. ustaliła, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31 grudnia 2016 r. wskazując, że daty powstania niezdolności nie da się ustalić (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 07.01.2015 r. k.18 akt lekarskich). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 17 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu K. R. od dnia 1 października 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 17.02.2015 r. k.32 akt organu rentowego).

Decyzją z dnia 25 marca 2015 r. organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu sporne okresy zatrudnienia wymienione przez niego w odwołaniu do obliczenia wysokości renty i wypłacił ubezpieczonemu wyrównanie od 01 października 2014 r. (decyzja k. 71-72 akt rentowych).

Zespół biegłych: nefrologa, neurologa i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u K. R. schyłkową niewydolność nerek własnych w przebiegu przewlekłego kłębuszkowego zapalenia nerek, stan po wyprzedzającym przeszczepieniu nerki od żywego dawcy w grudniu 2014 r., wstępną niewydolność nerki przeszczepionej, nadciśnienie tętnicze, zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa L-S na podłożu zmian zwyrodnieniowych oraz wielopoziomowej protruzji tarcz międzykręgowych. Biegli po przeprowadzeniu badania ubezpieczonego oraz po zapoznaniu się z wynikami badań zawartymi w dokumentacji medycznej zgodnie wskazali, iż u ubezpieczonego istnieją podstawy do uznania go za całkowicie niezdolnego do pracy od dnia 8 grudnia 2014 r. do 8 grudnia 2016 r. Podstawę powyższego orzeczenia stanowi przeprowadzony u ubezpieczonego 8 grudnia 2014 r. przeszczep nerki od żywego dawcy. Biegli wskazali, iż parametry funkcji przeszczepionej nerki są podwyższone, ubezpieczony stale stosuje leki immunosupresyjne mające zapobiegać odrzuceniu przeszczepionego narządu. Ubocznym skutkiem w/w leków jest osłabienie ogólnoustrojowej odporności, skłonność do infekcji. Ubezpieczony znajduje się we wczesnym okresie po przeszczepie, ma wahania ciśnienia, obniżoną odporność, wstępną niewydolność przeszczepionej nerki, zespół bólowy kręgosłupa L-S o znacznym nasileniu. Powyższe powoduje, że jest całkowicie niezdolny do pracy w zawodzie stolarza - pracy z przewagą wysiłku fizycznego (opinia biegłych k.33).

(opinia k.10).

Ubezpieczona ma wykształcenie średnie pracował jako stolarz (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego K. R. jest częściowo zasadne i w części dotyczącej ustalenia u niego całkowitej niezdolności do pracy od dnia 08.12.2014 r. do 8.12.2016 r. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego przyznającej ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2014 r. wymagało ustalenia jedynie czy ubezpieczony jest częściowo czy całkowicie niezdolny do pracy.

Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych nefrologa, ortopedy i neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że ubezpieczony w okresie od 8 grudnia 2014 r. do 8 grudnia 2016 r. jest całkowicie niezdolny do pracy z powodu schorzenia nefrologicznego, które jest dominujące oraz schorzeń współistniejących: zespołu bólowo-korzeniowego kręgosłupa L-S na podłożu zmian zwyrodnieniowych oraz wielopoziomowej protruzji tarcz międzykręgowych. Biegli wskazali, iż ubezpieczony znajduje się we wczesnym okresie po przeszczepie (przeszczep 8.12.2014 r.), ma wahania ciśnienia, obniżoną odporność, skłonność do infekcji, wstępną niewydolność przeczepionej nerki, zespół bólowy kręgosłupa L-S o znacznym nasileniu i podnieśli, iż powyższe powoduje, że jest całkowicie niezdolny do pracy w zawodzie stolarza - pracy z przewagą wysiłku fizycznego, która jest przeciwskazaniem przy przeszczepie w tak wczesnym okresie (opinia biegłych k.33). Niesporne natomiast pozostaje, że ubezpieczony w okresie od 01 października 2014r. do 07 grudnia 2014r. był częściowo niezdolny do pracy. Ubezpieczony nie kwestionował powyższego faktu. Na rozprawie w dniu 18 lutego 2016r. wskazał, że stał się całkowicie niezdolny do pracy na skutek przeprowadzonego przeszczepu nerki (k.47-47v).

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jej badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona.

Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Organ rentowy w piśmie z dnia 27 stycznia 2016r. zgłosił wniosek o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych: neurologa, ortopedy i nefrologa załączając stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, które nie zawierało żadnych merytorycznych zarzutów do opinii biegłych (k.41-42). Z uwagi na brak zarzutów odnoszących się do

stanu zdrowia ubezpieczonego, opinia biegłych nie została skutecznie zakwestionowana i Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych jako bezzasadny i zmierzający do przedłużania postępowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił częściowo zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że od 08 grudnia 2014r. do 08 grudnia 2016r. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w miejsce przyznanego przez organ rentowy w tym okresie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Po zaliczeniu ubezpieczonemu do stażu ubezpieczeniowego spornych okresów zatrudnienia wymienionych w odwołaniu decyzją z dnia 25 marca 2015r. i wypłaceniu ubezpieczonemu wyrównania w związku z powyższym od 01 października 2014r. sporna pozostała jedynie okoliczność, czy do okresu zatrudnienia od 12.08.1991r. do 31.12.1991r. w Przedsiębiorstwie (...), który organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do okresu pracy powinien być zastosowany przelicznik 1,8 przy ustaleniu wysokości renty z tytułu niezdolności do pracy przysługującej ubezpieczonemu. Organ rentowy do tego okresu, jako okresu składkowego zastosował przelicznik 1,3 % na podstawie art. 62 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wysokość renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i częściowej niezdolności do pracy reguluje w/w przepis i zgodnie z tym przepisem organ rentowy naliczył ubezpieczonemu wysokość świadczenia stosując do okresów składkowych przelicznik 1,3 %. Brak jest natomiast podstaw do zastosowania przelicznika do wskazanego okresu zatrudnienia 1,8, gdyż wskazany przelicznik zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ma zastosowanie do ustalania wysokości emerytur górniczych wskazanych w art. 50a lub 50e tej ustawy za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d w/w ustawy tj. w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych oraz w drużynach ratowniczych. Niniejsza praca dotyczy renty z tytułu niezdolności do pracy, a nie emerytury górniczej, dlatego brak jest podstaw do zastosowania przelicznika za każdy rok pracy wymienionej w art. 50d w wysokości 1,8.

W związku z tym zatem, że w pozostałym okresie odwołanie okazało się niezasadne, podlegało oddaleniu na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.